

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
4 У. 16989/16
29.03.2019. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Гордане Богдановић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., ..., ул. ... бр. ..., кога заступа стечајни управник Андријана Живановић са исте адресе, поднетој против туженог Републичког геодетског завода, Београд, Булевар војводе Мишића бр. 39, ради поништаја решења туженог 07-3 број: 952-01-1-596/2016 од 05.10.2016. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б. из ..., ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Саша Табаковић, адвокат из Београда, ул. Савска бр. 19/1, у предмету катастарском, након усмене јавне расправе одржане дана 28.03.2019. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 29.03.2019. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац А.А., ..., ул. ... бр. ..., да заинтересованом лицу Б.Б. из ..., ..., ул. ... бр. ..., накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, тачком 1. диспозитива, одбијена је, као неоснована, жалба А.А. ... изјављена на решење Службе за катастар непокретности Београд 2, број: 952-01-17-715/2008 од 01.09.2009. године. Тачком 2. диспозитива одбијен је као неоснован, захтев А.А. за прекид овог поступка до правоснажног окончања поступка број: XI П 3441/08 који се води пред Другим општинским судом у Београду. Решењем Службе за катастар непокретности Београд број: 952-01-17-715/2008 од 01.09.2009. године, тачком 1. диспозитива поништено је решење Службе за катастар непокретности број: 952-01-17-581/2003 од 31.03.2004. године, а тачком 2. диспозитива одбијен захтев В.В. ..., ул. ... бр. ..., за провођење промене у катастарском оперативном и на радном оригиналу плана која би настала деобом катастарских парцела број .../..., .../..., .../..., .../... и .../..., ради формирања грађевинске парцеле број ...-... КО

Тужбом поднетом Управном суду дана 29.11.2016. године непосредно, преко стечајног управника, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога наводећи да је оспорено решење донето у односу на правног претходника стечајног дужника А.А., што наведено решење чини неуредним јер је над А.А. отворен поступак стечаја решењем Привредног суда у Београду 21. Ст. 641/2011 од 07.04.2011. године, а решењем истог суда 21. Ст. 641/2011 од 15.03.2012. године, проглашено је банкротство, па су доношењем решења о отварању стечајног поступка наступиле правне последице отварања стечаја и није било места доношењу другостепеног решења, већ евентуално решења о прекиду овог поступка, сходно члану 88. Закона о стечају. Даље је навео да другостепени орган није ценио чињеницу да су наведене кат. парцеле додељене правном претходнику стечајног дужника о чему је приложен доказ и то решење Извршног одбора Скупштине града Београда број: 463-352/99-ИО од 22.03.1999. године, као и да је на кат. парцелама бр. .../..., .../..., .../... и .../... стечајни дужник означен као корисник, што се доказује изводима из листа непокретности. Тужилац је указао и на грешке у навођењу бројева кат. парцела у образложењу решења које образложење чини нејасним, а истакао је и да је кат. парцела .../... решењем број: 463-353/99 од 22.03.1999. године, додељена правном претходнику стечајног дужника, са чиме у вези је навео и да је Г.Г. водио поступак за доделу предметне кат. парцеле, али је поступак окончан пресудом Управног суда 6 У 5746/10 којом је његова тужба одбијена. На грађевинској парцели ... – ... КО ... изграђени су објекти на основу правоснажног одобрења за изградњу, сагласности надлежних државних органа, тако да другостепено решење нема упориште у стварном чињеничном стању везаном за предметне катастарске парцеле. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени је у одговору на тужбу, оспорио у целости наводе тужбе остајући у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и посебно истичући да су неосновани и контрадикторни наводи тужиоца да је решење незаконито, а ово зато што тужилац у првом делу тужбе наводи да је због стечаја требало прекинути поступак, а одмах затим да је тужени орган погрешно поступио кад није дозволио провођење промене на предметној грађевинској парцели. Тужени је још додао и да је утврдио да жалилац, односно сада тужилац, није поступио по налогу првостепеног органа и није у оригиналу, односно овереној копији доставио доказе да су му додељене предметне катастарске парцеле које су се у катастарском оперативном водилу водиле на физичка лица и Општину Чукарица. Предложио је да суд тужбу као неосновану одбије.

Заинтересовано лице Б.Б. је у одговору на тужбу преко пуномоћника оспорило наводе тужбе истичући да се тужбом не доводи у питање чињенично стање утврђено у управном поступку, да 2003. године када је инициран поступак формирања грађевинске парцеле, инвеститор А.А. није био у катастру земљишта уписан као корисник кат. парцела бр. .../...,/6, бр. .../...,/5, нити кат. парцеле бр. .../... КО Чукарица (нови премер), а није био уписан ни у земљишним књигама као корисник кат. парцела по старом премеру које им одговарају. Тужилац је по мишљењу заинтересованог лица накнадно уписао право коришћења на спорном земљишту, што не доводи у сумњу законитост решења управних органа јер, док је трајао управни поступак, у списима није постојао доказ о власништву. Правни интерес Б.Б. се огледа у томе да решење РГЗ

СКН Београд 2, број: 952-1836/92 од 02.07.1993. године никада није постало правоснажно, а ради се о решењу којим је кат. парцела бр. .../... новог премера КО ... спојена у кат. парцелу бр. .../..., а Д.Д. брисан као држалац уз напомену да је деобом кат. парцеле бр. .../... настала кат. парцела бр. .../... КО Решењем Вишег суда у Краљеву Гж. бр. 6529/15 од 24.11.2015. године укинута је решење Другог општинског суда у Београду Дн. бр. 13506/2009, којим је Б.Б. брисана као корисник 1/2 кат. парцеле бр. .../... КО ... (одговара кат. парцели бр. .../... КО ... новог премера из катастра земљишта). Чињеница је да је Б.Б. 2004. године у земљишним књигама била уписана као корисник 1/2 кат. парцеле бр. .../... КО ..., значи да је Б.Б. 2004. године морала бити странка у поступку бр. 952-01-17-581/2003 посебно имајући у виду да је тужиоцу било познато да решење РГЗ СКН Београд 2, број: 952-1836/92 од 02.07.1993. године никад није постало правоснажно. Из ових и других разлога ближе наведених у одговору на тужбу заинтересовано лице је предложило да суд тужбу као неосновану одбије, а тужиоца обавезе на накнаду трошкова управног спора у износу од 16.500,00 динара за састав одговора на тужбу.

Управни суд је дана 28.03.2019. године одржао усмену јавну расправу, применом одредбе чланова 34. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09), у присуству Ђ.Ђ. по овлашћењу стечајног управника тужиоца Е.Е. и пуномоћника заинтересованог лица Б.Б., адв.Саше Табаковића, а у одсуству уредно позваног туженог органа, сагласно одредби члана 38. став 1. Закона о управним споровима.

У својој речи на усменој расправи пуномоћник тужиоца је у свему остао при тужби и тужбеном захтеву понављајући да сматра да је било места прекиду поступка који је тужилац и иницирао. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Пуномоћник заинтересованог лица је на јавној расправи у својој речи у свему остао при одговору на тужбу додајући да је тужба општине Чукарица за брисање погрешне укњижбе Б.Б. и њених правних претходника на парцели која одговара садашњој парцели .../... повучена, с тим да о томе није доставио доказ уз одговор на тужбу. Предложио је да суд тужбу одбије из свих разлога наведених уз одговор на тужбу и доказа приложених уз одговор. Трошкове управног спора је тражио у износу од 16.500,00 динара као у одговору на тужбу и за приступ на јавну расправу у износу од 18.000,00 динара.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа ове управне ствари и речи пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица са јавне расправе, испитујући оспорени управни акт у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима, након одржане јавне расправе у смислу одредби члана 2., члана 33. став 1. и члана 34. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења, пресудом Врховног суда Србије У 1804/07 од 12.09.2007. године, поништено је решење Републичког геодетског завода Републике Србије – Сектора за правне послове 07 број:

952-01-149/07 од 21.02.2007. године, којим решењем је одбијена као неоснована жалба Душанке Јањић изјављена против закључка Службе за катастар непокретности Београд број: 952-01-17-581/2003 од 06.06.2005. године, којим закључком је одбачена као изјављена од неовлашћеног лица, жалба Б.Б. изјављена против решења Службе за катастар непокретности Београд број: 952-01-17-581-2003 од 31.03.2004. године. Поступајући по правном схватању Врховног суда Србије, Републички геодетски завод је решењем 07 број: 952-01-739/07 од 03.11.2008. године, поништио закључак Службе за катастар непокретности Београд број: 952-01-17-581/2003 од 06.06.2005. године и предмет вратио на поновни поступак и одлучивање у смислу примедби датих у образложењу решења у коме је том органу наложено да поступи по жалби на решење број: 952-01-17-581/2003 од 31.03.2004. године, сагласно одредбама члана 224. - 228. Закона о општем управном поступку. Након извршених радњи у поновном поступку број: 952-01-17-715/08 првостепени орган је донео овде ожалбено решење 02 број: 952-01-17-715/2008 од 01.09.2009. године, којим је поништио решење Службе за катастар непокретности број: 952-01-17-581/2003 од 31.03.2004. године и одбио захтев „Станком холдинг компаније” а.д. Београд за провођење промене у КО ... деобом кат. парцела бр. .../..., .../..., .../..., .../... и .../..., ради формирања грађевинске парцеле број ...-... КО Првостепени орган је у поступку утврдио да подносилац захтева за формирање грађевинске парцеле број ...-... КО ... није доставио доказ о праву коришћења на катастарским парцелама бр.../..., .../..., .../..., од чијих делова се формира предметна грађевинска парцела, а на којима су као корисници, у целости или у делу, уписана физичка лица, као ни доказ о праву коришћења на катастарској парцели .../... која у целини треба да уђе у састав грађевинске парцеле број ...-..., с тим да није поступио ни по захтеву првостепеног органа за допуну предмета од 10.02.2009. године, којим му је наложено да у року од 15 дана од дана пријема достави оригинале или оверене копије исправа којима В.В. доказује своје право коришћења на катастарским парцелама број .../..., .../..., .../... и .../... КО ..., па како то није учинио ни по накнадно достављеном налогу првостепени орган је на основу исправа приложених раније, у поновном поступку применом одредаба закона на које се позвао у образложењу свог решења, поништио решење од 31.03.2004. године и одбио захтев подносиоца за провођење промене у катастарском оперативу и на радном оригиналу плана ради формирања грађевинске парцеле број ...-... КО ..., која је требало да настане деобом катастарских парцела број .../..., .../..., .../..., .../... и .../.... Против овог решења А.А. је изјавио жалбу у којој је навео да су правни претходници Б.Б. укњижили право коришћења на основу решења Општинске комисије за расправљање самовласног заузећа земљишта у друштвеној својини при НОО Чукарица бр. 228641/61 од 12.06.1962. године, којим решењем су стекли бесплатно право коришћења земљишта у друштвеној својини само за време док се земљиште не изузме из поседа садашњег корисника по Закону о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта за одређену намену и сврху, а које решење служи као основ за укњижбу права бесправног коришћења код надлежног органа, а не за упис права трајног коришћења. Овде тужилац је као жалилац још навео да је упис права коришћења правног претходника Б.Б. извршен много година касније, након уступања земљишта правним претходницима А.А., те да је општина Чукарица као претходно уписани земљишно – књижни корисник наведеног земљишта поднела тужбу Другом општинском суду у Београду ради брисања тренутно уписаних земљишно – књижних корисника на кат. парцели .../... – њива, уписаној у ЗКУЛ бр. ... површине 508 м² КО ... у предмету Другог општинског суда у Београду XI- П-3441/08.

Жалилац је у жалби истакао и да је решењима СО Чукарица од 24.06.1991., 20.05.1992., 13.07.1992., 23.11.1992. и од 12.04.1993. године, те решењем Извршног одбора Скупштине града Београда од 22.03.1999. године, правним претходницима А.А. додељено на трајно коришћење градско грађевинско земљиште за изградњу стамбених објеката са пословним простором, пословних објеката и гаража на подручју ДУП-а ... и ДУП-а ..., као и да су покренути поступци на изградњи блокова ..., ... и ..., од којих су блок ... и ... завршени у целини и усељени, а блок ... је и укњижен, док су на објекту ... ламела 4 и 5 потпуно завршене и биће усељене за месец дана, а да се спорна парцела Б.Б. Број .../... налази испод темеља ламеле 5 објекта Такође је у жалби навео да парцеле за које је првостепен орган од жалиоца тражио доказе о праву коришћења нису у саставу грађевинске парцеле бр. ...-... и на њима није укњижено право коришћења Б.Б.. Додајући да блокови ..., ... и ... постоје на терену, да су неки израђени и усељени и укњижени, указао је да је првостепени орган био дужан да прекине поступак у овом предмету до окончања парнице по поменутој тужби Општине Чукарица ради брисања права коришћења правних претходника Б.Б. јер је одлука по тој тужби претходно питање од чијег решења зависи одлука првостепеног органа. Оцењујући жалбене наводе тужени је нашао да је првостепени орган правилно утврдио да је жалилац првостепеном органу поднео пријаву промена на непокретности формирањем грађевинске парцеле блок ...-... КО ... од катастарских парцела број .../..., .../..., .../..., .../... и .../... КО ..., те да је током поступка доставио решења о додели земљишта у форми неовверених копија, па како је првостепени орган увидом у препис Поседовног листа број ... КО ... утврдио да је корисник кат. парцеле бр. .../... Ж.Ж. са уделом 1/1, из Поседовног листа ..., да је корисник кат. парцела бр. .../... и .../... Општина Чукарица са уделом 1/1, а из Поседовног листа број ..., да је корисник кат. парцела бр. .../... и .../... 3.3. са уделом 1655/2036 и Општина Чукарица са уделом од 381/2036, то је правилно првостепени орган надаље, имајући у виду да жалилац није поступио по члану 66. став 3. раније важећег Закона о планирању и изградњи и није поднео доказе о власништву односно праву коришћења напред наведених парцела, као и да није поступио по члану 65. Закона о премеру и катастру земљишта, јер није доставио ни правоснажну одлуку суда или другог надлежног органа и уговор оверен код суда који означавају непокретности према подацима премера и катастра земљишта, са чиме је у вези надаље правилно поступио одбивши захтев жалиоца за провођење промене на начин како је тражен. Разматрајући жалбене наводе у односу на предлог за прекид поступка, те налазећи да се приликом одлучивања о захтеву жалиоца није наишло на питање без чијег се решења не може решити сама управна ствар, а у вези са чланом 65. став 4. Закона о премеру и катастру земљишта („Сл. гласник СРС”, бр. 11/76), тужени је применом одредбе члана 230. став 1. и 134. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС”, бр. 33/07 и 31/01 и „Сл. гласник РС”, бр. 30/10), донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

По оцени Управног суда, код оваквог чињеничног и правног стања ствари, правилно је одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреде правила поступања од утицаја на правилност решавања ове управне ствари, донео оспорено решење и за своју одлуку дао јасне, аргументоване и правилне разлоге које у свему прихвата и овај суд. Ово стога што је првостепени орган, према стању у списима, несумњиво утврдио да В.В. уз захтев за провођење промена у катастарском оперативу и на радном оригиналу плана које би настале деобом кат.парцела бр. .../..., .../..., .../..., .../...

и .../..., а у циљу формирања грађевинске парцеле бр. ...-... КО ..., није приложио правоснажну одлуку суда или другог надлежног органа, односно уговор оверен код суда у смислу одредбе члана 65. Закона о премеру и катастру земљишта („Сл. гласник СРС“, бр. 11/76) у вези са одредбом члана 66. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 47/03 и 34/06) којом је такође као основ за препарцелацију прописан доказ о власништву, односно праву коришћења, оверен урбанистички пројекат и пројекат геодетских обележавања, из чега произлази да осим неоверених копија решења о додели земљишта овде тужилац није доставио оригиналне или оверене копије исправа у смислу одредбе члана 156. Закона о општем управном поступку тада важећем („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01) на околност да има право коришћења на катастарским парцелама број .../..., .../... и .../... од чијих делова се формира грађевинска парцела број ...-... КО ..., а на којима су као корисници у целости или у делу уписана физичка лица, као ни доказ о праву коришћења на катастарској парцели број .../... која у целини улази у састав наведене грађевинске парцеле број ...-... КО ..., због чега је правилно првостепени орган у недостатку законом прописаних доказа који морају бити приложени уз захтев за провођење промене у катастарском оперативном и на радном оригиналу плана, захтев, коме се заинтересовано лице Б.Б. (корисник са 6/12 идеалних делова кат.парцеле .../... КО ... која одговара делу кат.парцеле бр. .../... КО ..., на коју се такође захтев подносиоца односио) противила.

Приликом доношења одлуке суд је имао у виду наводе тужбе којима се указује да је над тужиоцем решењем Привредног суда у Београду 21 Ст. 641/11 од 07.04.2011. године отворен стечај а решењем истог суда 21 Ст. 641/2011 од 15.03.2012. године проглашено банкрутство, чиме су наступиле правне последице отварања стечаја, због чега није било места доношењу другостепеног решења, већ евентуално прекиду поступка сходно члану 88. Закона о стечају, али је нашао да ови наводи нису основани, са разлога што је до промене правног статуса тужиоца дошло како је навео у тужби, 2011., односно 2012. године, па како ти наводи нису били, нити могли бити садржани у жалби А.А. од 24.09.2009. године, о чијој основаности је тужени орган одлучио побијаним решењем од 05.10.2016. године, то ови наводи, о којима тужени орган није имао прилику да се изјасни, не могу утицати на законитост оспореног решења од 05.10.2016. године, тим пре што и сам тужилац наводима тужбе прво указује да није било места доношењу другостепеног решења већ прекиду поступка због стечаја жалиоца, а затим истиче да је у односу на кат.парцелу .../... неопходно извршити промену сходно решењу од 22.03.1999. године којим је означена парцела додељена правном претходнику стечајног дужника, што наводе тужбе чини и контрадикторним. Цењени су и наводи тужбе којима се указује на грешке у навођењу бројева кат.парцела у оспореном решењу, међутим како се ради о грешци у броју, која се сагласно одредби члана 209. Закона о општем управном поступку може исправити у свако време, то се ни ови наводи не могу прихватити као основани.

Следом изложеног, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредби члана 40. став 2. и члана 41. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, бр. 111/09), донео одлуку као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Разматрајући захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног

спора, Суд је применом одредаба члана члана 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чланом 150., 153. и 154. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС”, бр. 72/11...87/18), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о парничном поступку, нашао да је заинтересовано лице које је у овом спору успело, имало трошкове за састав одговора на тужбу од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 16.500,00 динара, као и трошкове за приступ на јавну расправу од 28.03.2019. године у износу од 18.000,00 динара, укупно 34.500,00 динара, одмерених применом Тарифног броја 43. и 44. у вези са чланом 14. и 15. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл. гласник РС”, бр. 121/12), на који износ је пуномоћник заинтересованог лица и определио захтев за трошкове на јавној расправи од 28.03.2019. године, па је крећући се у оквиру истакнутог захтева, у складу са одредбом 163. став 2. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.03.2019. године, 4 У. 16989/16

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа - судија
Весна Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉЛ